

EDITORIAL

VAN DIE REDAKSIE

Medical History

Included in the importance of a knowledge of medical history for the pre- and postgraduate medical student, is an insight into the content of modern advances in thought and practice and their perspective relationship to those of antecedent practitioners and teachers. Does a progressive neglect of medical history encourage a state of advancing ignorance?

How many of our modern accomplishments, and how much of our practical prowess, are based upon the concepts and the scientific inquiry of our predecessors? Gordon-Holmes thought out the intramedullary pinning, or splinting, of fractured long-bones, but to Kirschner goes the fame and credit for using the idea now made practicable by modern metallurgy. The idea has not been advanced upon, only the instrument has been perfected.

Medical history is an essential requirement for the cultural development of the fully-qualified physician, and surgeon, as domestic and world

history is for the culture of the fully-fledged citizen of any nation.

General history, however thin the thread at times does run, is a continuous chronicle of man's behaviour towards his own kind, or towards his environment. It is a tale of man's doings. Medical history tells of the thoughts, and deeds, and influence of medical men of all degrees of competence and accomplishment, who have concerned themselves, directly or indirectly, with the welfare of the human race, and in which regard they may have healed, or harmed.

It is right that the young medical man and woman should, from the beginning of their careers, initiate themselves into the study of the history of medicine, and regard it as a necessary and most important part of their medical education and culture. A medical school without a chair or department devoted to medical history, is only partly equipped for its teaching, no matter how expensive the outlay for instrumental equipment and other technological performance.

Kwaliteitskontrole

Dit is onvermybaar dat verskillende farmaseutiese huise dieselfde preparaat onder verskillende handelsname sal bemark. Dit is trouens 'n goeie ding, want kompetisie was van hoeka se tyd af nog altyd een van die beste kwaliteitskontroles. Ons moet egter versigtig wees dat ons nie sondermeer aanvaar dat al hierdie preparate presies dieselfde is wat kliniese bruikbaarheid betref nie.

In hierdie uitgawe publiseer ons 'n interessante studie oor die eienskappe van verskillende chlooramfenikolpreparate, vanuit sowel die suiwer *in vitro* as die *in vivo* oogpunt gesien. Die artikel maak geen melding van enige terapeutiese effek nie, want die vrywilligers wat aan die eksperiment meegedoen het, was nie siek nie, maar die uitgesproke verskille van kapsule tot kapsule is werklik opvallend en in 'n mate verrassend. Ons word nie meegedeel welke handelspreparate dit was nie, en dus kan daar geen sweem van twyfel oor die objektiwiteit van die waarnemings wees nie. Een of twee firmas wat chlooramfenikol in Suid-Afrika bemark, het egter seker 'n slaak van verligting gegee toe dit blyk dat daar selfs nie aan die einde van die artikel 'n voetnota verskyn wat die kat uit die sak laat nie.

Ons kan met reg trots wees op die streng kontrole wat deur ons Medisyne Beheerraad uitgeoefen word. Ons s'n is een van die weiniges, indien nie die enigste een nie, wat benewens veiligheid ook insister op kliniese doeltreffendheid. Dit is juis om hierdie rede dat die huidige artikel so belangrik

en interessant is. Ons sou nou ook graag studies wou ontvang oor die terapeutiese effekte van sulke vergelykbare bemarkte produkte. Dit sal egter moeiliker wees, want die pasiënte en die kieme kan nie vermag word om so geduldig saam te speel nie. As een preparaat klaar getoets is, sal die betrokke bakterië ongelukkig dood wees, en sal 'n nuwe toets-pasiënt gevind moet word met ander liggaamsreaksies—dit is half jammer.

Waarop dit egter neerkom te oordeel na die huidige eksperiment, is dat elke farmaseutiese huis die hand in eie boesem moet steek en seker moet maak dat al die preparate wat hy bemark, altans vanuit die laboratorium en die nie-kliniese *in vivo* oogpunt, niks te wense oorlaat nie. Terselfdertyd is dit 'n goeie vingerwysing vir siekefondse, apteekhoudende praktyke en dies meer, om nie te dink dat 'n generiese naam klinkklaar 'n bewys is dat die medisyne in alle opsigte net so goed soos ander, miskien duurder, preparate sal wees nie. Afgesien van die aktiewe bestanddeel in chemiese terme uitgedruk, is daar verskeie ander faktore wat doeltreffendheid van medisyne bepaal—partikelgrootte, omhulsel van kapsules, die bindende bestanddele, en 'n hele ry ander eienskappe moet in ag geneem word. Ons wil nie 'n uitnodiging aan die farmaseutiese huise rig om nou hul pryse op te stoot met die verskoning dat hulle dan juis al hierdie parameters so noukeurig in ag neem nie, maar ons moet darem daarop wys dat niemand daarvan sal droom om 'n motorkar op generiese naam alleen te koop nie: 'n bakkie, 'n sedan of 'n tweedeur.